

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק פרשת תזריע

חלק 1 - פרשת יתרו

יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	פד ע"ב	רד-רט
שני	פה ע"א	רט-רטו
שלישי	פה ע"ב	רטו-רכא
רביעי	פו ע"א	רכא-רכז
חמישי	פו ע"ב	רכז-רלב
שישי	פז ע"א	רלב-רלח
שבת	פז ע"ב	רלח-רמג

פרשת שמיני תשפ"ב

עלון מס' 176

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הבא לטהר מסייעין אותו ומכניסין אותו בחדרי התורה

רבי יצחק אומר, מפני מה ב' פתיחא וסתימא, אלא בשעתא דבר נש אתי (דף לו ע"א) ל'אתחברא באורייתא, הרי היא פתיחא לקבלא ליה, ולאשתתפא בהדיה, ובשעתא דבר נש סתים עינוי מנה, וניהך לארחא אחרא, הרי היא סתימא מסטרך אחרא, כמה דאת אומר, אם יום תעזבני, יומים אעזבך, ולא ישפח פתחא, עד דיתוב לאתחברא בה באורייתא אנפין באנפין, ולא יתנשי מנה.

ועל דא אורייתא פתחא קמי בני נשא, ואכרזא וקרי להון (משלי ח ד) אליכם אישים אקרא וגו', וכתוב (שם א כא) בראש הומיות תקרא, בפתיחי שערים בעיר אמריה תאמר.

מתוק מדבש

זה מזה מהלך ב' ימים, כן המשל בתורה שהתורה אומרת גם אני אתרחק ממך כפי התרחקותך ממני, (רש"י דנריס יא יג), ולא ישפח פתחא ולא ימצא פתח פתוח להבין ולהשכיל בתורה, עד דיתוב לאתחברא בה באורייתא אנפין באנפין עד שישוב להתחבר בתורה פנים בפנים, ולא יתנשי מנה ולא ישכח ממנה, אז אות ב' פתוחה כנגדו לקבלו ולהחכימו בתורה.

ועל דא אורייתא פתחא קמי בני נשא ועל כן התורה פותחת לפני בני אדם, ואכרזא וקרי להון ומכרזת וקוראת להם, אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם וגו', וכתוב ויעוד כתוב על התורה בראש הומיות תקרא בראש מקום שנשמע שם המיית בני אדם, בפתיחי שערים שהוא מקום שנכנסים ויוצאים, בעיר אמריה תאמר בכל עיר ועיר תאמר התורה את אמריה, והוא ענין מליצה כאומר הלא התורה גלויה לכל אדם ומזהירה על קיומה.

(דף לה ע"ב-לו ע"א, וכביאורינו כרך י עמ' תמב)

הבא לטהר מסייעין אותו ומכניסין אותו בחדרי התורה

רבי יצחק אומר, מפני מה ב' פתיחא וסתימא מפני מה אות ב' פתוחה מצד אחד וסתומה מצד אחר כעין אכסדרה, ואמר אלא בשעתא דבר נש אתי (דף לו ע"א) ל'אתחברא באורייתא בשעה שהאדם בא להתחבר בתורה, הרי היא פתיחא לקבלא ליה ולאשתתפא בהדיה הרי היא פתוחה לקבל אותו ולהשתתף עמו, כי הבא לטהר מסייעין אותו ומכניסין אותו בחדרי התורה, ובשעתא דבר נש סתים עינוי מנה ובשעה שאדם סותם עינוי ממנה ויסיר פני מחשבתו מהתורה, (ה"ג הנמ"ק) וניהך לאחורא וילך לאחור, כלומר למקום הסטרא אחרא ששם חשך ולא אור, הרי היא סתימא מסטרך אחרא הרי היא סתומה ממנו מצד אחר כמו אות ב', כמה דאת אמר כמו שנאמר (צירוסלמי סוף פ"ט דנרכות), שהתורה הקדושה אומרת לאדם אם יום תעזבני, יומים אעזבך משל לשני בני אדם שנפטרים זה מזה, זה הולך דרך יום לצד מזרח, וזה הולך דרך יום לצד מערב, נמצא שרחוקים

היום השמיני למילואים נמצא שלם בכל העולמות בשמחה של מעלה ומטה

בַּהֲהוּא יוֹמָא אֲשֶׁתְּלִימוּ עֲלָיִן וְתַתְּאִין, וְאֲשֶׁתְּכַח שְׁלָמָא בְּכֻלָּא, בְּחֻדְוֹתָא דְלַעֲיָלָא וְתַתְּא, וְאַלְמָלָא דְאֲשֶׁתְּכַח עֲרַבּוּבִיָּא דְבְנֵי אַהֲרֹן בְּהֵוּא יוֹמָא, מִן יוֹמָא דְאֶסְתְּלִקּוּ יִשְׂרָאֵל מִן יַמָּא, לָא אֲשֶׁתְּכַח חֻדְוֹתָא דְעֲלָיִן וְתַתְּאִי בְּהֵוּא יוֹמָא, בְּהֵוּא יוֹמָא אֲתַעְבְּרִי הָהוּא חוּבָא מִן עֲלָמָא, וְאֲשֶׁתְּכַחוּ בְּהֵנִי וְיִשְׂרָאֵל מִתְדַכְּפָאן מִגְּיָה, (כָּל) הָהוּא יוֹמָא אֲתַעְבְּרוּ כָּל אֵינּוֹן מִקְטְרִגִין דְלַעֲיָלָא, וְהוּוּ אֲזִלִין וְשִׂאטֵן בְּסַחְרֵנִיָּהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְלָא אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּהֵוּא עֲדָנָא.

עַד דְגָרִים שְׁעֵתָא וְקָמוּ נָדָב וְאַבְיָהוּא וְעַפְבּוּ (ס"א וְעַרְבּוּ) חֻדְוֹתָא דְכֻלָּא, וְאֲשֶׁתְּכַח רוּגְזָא בְּעֲלָמָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֵל כָּל הָעָם, מִיַּד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי אַהֲרֹן נָדָב וְאַבְיָהוּא אִישׁ מִחֻתָּתוֹ וְגו'.

אלו שנהנו מיופי העגל היו צריכים לכפרה על הרהורי הלב

וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחֻטָּאת, עֵגֶל לְחֻטָּאת מִבְּעִי לֵיָהּ, כַּגֹּוֹנָא דְכְּהֵנָא, אֵלָא יִשְׂרָאֵל הָא קְבִילוּ עוֹנְשָׂא, וְעַל דָּא לָא כְּתִיב בְּהוּוּ עֵגֶל לְחֻטָּאת, אֵלָא עֵגֶל לְעוֹלָה.

מתוק מדבש

עַד דְגָרִים שְׁעֵתָא עַד שְׁגָרָם הַשְּׁעָה, וְקָמוּ נָדָב וְאַבְיָהוּא וְעַרְבּוּ חֻדְוֹתָא דְכֻלָּא וְקָמוּ נָדָב וְאַבְיָהוּא וְעַרְבּוּ אַת שְׂמַחַת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁתְּכַח רוּגְזָא בְּעֲלָמָא וְנִמְצָא וְנִתְעוֹרַר רוּגְזוֹ וְדִין בְּעוֹלָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׂכַתוֹב וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֵל כָּל הָעָם וְעַל יְדֵי זֶה הִיתָה שְׂמַחָה בְּעַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, אֲבָל מִיַּד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי אַהֲרֹן נָדָב וְאַבְיָהוּא אִישׁ מִחֻתָּתוֹ וְגו' וְעַל יָדָם נִתְבַלְבְּלָה הַשְּׂמַחָה.

(דף לו ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' תסג-תסד)

אלו שנהנו מיופי העגל היו צריכים לכפרה על הרהורי הלב

מִשִּׁיכֵי וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחֻטָּאת, שׂוֹאֵל עֵגֶל לְחֻטָּאת מִבְּעִי לֵיָהּ, כַּגֹּוֹנָא דְכְּהֵנָא כְּמוֹ שְׂאֵהֲרֹן הַכֹּהֵן הַקָּרִיב עֵגֶל לְחֻטָּאת, כְּמוֹ כֵּן הֵיוּ צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב עֵגֶל לְחֻטָּאת, כְּדִי שִׂיתְכַפְּרוּ וַיּוֹטְהֵרוּ מִחֻטָּא הָעֵגֶל, וּמִשִּׁיב אֵלָא יִשְׂרָאֵל הָא קְבִילוּ עוֹנְשָׂא אֵלָא יִשְׂרָאֵל הָרִי כְּבוֹר קְבִילוּ עוֹנְשָׂם בְּכֹמָה אוֹפְנִים, דְהֵינּוּ עַל יְדֵי הַרִיגַת הַלּוּיִם, וְעַל יְדֵי הַמְּגַפָּה, וְהַשְּׂקָאֵת מִיָּם כְּסוּטָה, וְעַל דָּא לָא כְּתִיב בְּהוּוּ עֵגֶל לְחֻטָּאת וְעַל כֵּן לָא כְּתוּב בְּהֵם עֵגֶל לְחֻטָּאת אֵלָא עֵגֶל לְעוֹלָה.

היום השמיני למילואים נמצא שלם בכל העולמות בשמחה של מעלה ומטה

בַּהֲהוּא יוֹמָא בְּיוֹם הָהוּא שֶׁל שְׁמִינִי לְמִלּוּאִים, אֲשֶׁתְּלִימוּ עֲלָיִן וְתַתְּאִין נִשְׁלְמוּ הָעַלְיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְאֲשֶׁתְּכַח שְׁלָמָא בְּכֻלָּא בְּחֻדְוֹתָא דְלַעֲיָלָא וְתַתְּא וְנִמְצָא שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשְׂמַחָה שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, כְּלוּמַר עַל יְדֵי הַיְחוּד הָעַלְיוֹן, וְאַלְמָלָא דְאֲשֶׁתְּכַח עֲרַבּוּבִיָּא דְבְנֵי אַהֲרֹן בְּהֵוּא יוֹמָא וְאִם לָא שְׂנַתְבַלְבְּלָה הַשְּׂמַחָה עַל יְדֵי שְׂמַחַתוֹ בְּנֵי אַהֲרֹן בְּיוֹם הָהוּא, אִזּוּ מִן יוֹמָא דְאֶסְתְּלִקּוּ יִשְׂרָאֵל מִן יַמָּא מִן הַיּוֹם שֶׁעֲלָו יִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם, לָא אֲשֶׁתְּכַח חֻדְוֹתָא דְעֲלָיִן וְתַתְּאִי בְּהֵוּא יוֹמָא לָא הִיתָה נִמְצָאת שְׂמַחַת עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים כְּבְּיוֹם הָהוּא, כִּי בְּהֵוּא יוֹמָא אֲתַעְבְּרִי הָהוּא חוּבָא מִן עֲלָמָא בְּיוֹם הָהוּא עֲבַר וְנִתְבַטַּל חֻטָּא הָעֵגֶל מִן הָעוֹלָם, וְאֲשֶׁתְּכַחוּ בְּהֵנִי וְיִשְׂרָאֵל מִתְדַכְּפָאן מִגְּיָה וְנִמְצָאוּ הַכֹּהֲנִים וְיִשְׂרָאֵל מְטוֹהֲרִים מִמֶּנּוּ, הָהוּא יוֹמָא אֲתַעְבְּרוּ כָּל אֵינּוֹן מִקְטְרִגִין דְלַעֲיָלָא גַם בְּיוֹם הָהוּא עֲבָרוּ וְנִתְבַטְּלוּ כָּל הַמְּקַטְרִגִים שֶׁל מַעְלָה, וְהוּוּ אֲזִלִין וְשִׂאטֵן בְּסַחְרֵנִיָּהוּ דְיִשְׂרָאֵל וְהוּוּ הוֹלְכִים וּמוֹשׁוּטִים מִסְבִּיב לְמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וְחִיפְשׁוּ מִקּוּם לְקַטְרַג עֲלֵיהֶם, וְלָא אֲשֶׁתְּכַחוּ בְּהֵוּא עֲדָנָא וְלָא נִמְצָאוּ לְקַטְרַג בַּעַת הָהִיא.

מאי טעמא, דכל אינון דחבו ביה, קבילו עונשא, בין במלולא, בין בעובדא, בין בפולחנא, ואפילו אינון דלא עבדו מדי, אלא דסליקו ליה ברעותא דלבייהו למפלח ליה, אתענשו, פמה דכתיב (שמות לב כ) וישק את בני ישראל, אבל כל אינון דסליקו ליה ברעותא דלא למפלח ליה, אלא דסליקו גוונא דרעותא מניה, הקא אתדפן, ומקרבין ליה (דף לח ע"ב) לעולה ולא לחטאת. אבל קחו שעיר עזים לחטאת, אמאי, אלא בגין דהוּוּ מקרבין בקדמיתא לשעירים, דשליטין על טורי רמאי, ודא הוא לחטאת, ובעיין לאתדפאה מההוא חובא, ולא עוד אלא לחדתותי דסיהרא אצטריף.

הטעם שהשיכור בא לידי עצבות

רבי חייא פתח, (תהלים קד טו) ויין ישמח לבב אנוש וגו', אי בעי פהנא למחדי ולאשתפחא בנהירו דאנפין יתיר מכלא, אמאי אסיר ליה חמרא, דהא חידו ביה אשתכח, נהירו דאנפין ביה אשתכח, אלא שירותא דחמרי חדווא, סופיה עציבו.

מתוך מדבש

השדים השולטים על הרים הרמים, והם היו מקשרים אותם למעלה כדי לקבל שפע טמא על ידם, וזו היתה אחת מעבודות זרות של המצרים, ודא הוא לחטאת וזהו לחטאת, שהיה מטהר אותם מפגם שגרמו על ידי השעירים, על ידי שקרבן החטאת היה מנתק ומוריד את כחות השעירים מקשרם של מעלה, ובעיין לאתדפאה מההוא חובא והיו צריכים קרבן חטאת כדי להטהר מזה החטא, ולא עוד, אלא לחדתותי דסיהרא אצטריף שאגב אורחיה היתה תועלת בשעיר לחטאת לחידוש הירח שהיא סוד המלכות, כי בשעת מיעוט הירח היו כחות השעירים מתגברים, ועל ידי שעיר החטאת היו מורידים ומשפילים אותם, ומטהרים את המלכות מפגמיה שנעשו על ידם ועי"ז היא מתחדשת, כי היא צריכה להתחדש בכל ראש חדש וראש חדש, ואז היה ראש חדש ניסן.

(דף לח ע"א-ע"ב, ובכיאורינו כרך י עמ' תעג-תעה)

הטעם שהשיכור בא לידי עצבות

רבי חייא פתח לפרש מש"כ ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן, ושאל אי בעי פהנא למחדי אם הכהן צריך לשמות, ולאשתפחא בנהירו דאנפין יתיר מכלא ולהמצא בהארט פנים יותר מכל שאר ישראל, אמאי אסיר ליה חמרא אם כן למה אסור לו לשתות יין, דהא חידו ביה אשתכח שהרי השמחה נמצאת בשתיית היין, כמ"ש ויין ישמח לבב אנוש, והוא מצד הבינה שבה שורש השמחה, וכן נהירו דאנפין ביה אשתכח הארת הפנים נמצאת על ידו, כמו שכתוב להצהיל

ושאל עוד מאי טעמא מהו הטעם שהיו צריכים להקריב עגל לעולה, כלומר על מה בא עגל העולה לכפר, והשיב לפי דכל אינון דחבו ביה קבילו עונשא כי כל אותם שחטאו בעגל כבר קבלו את עונשם, בין במלולא בין אלו שחטאו בדבור שאמרו אלה אלהיך ישראל, בין בעובדא בין אלו שחטאו במעשה, בהבאת זהב לעשייתו, בין בפולחנא בין אלו שעבדו אותו ממש בזבחת קרבן אליו, ואפילו אינון דלא עבדו מדי ואפילו אלו שלא עשו כלום, אלא דסליקו ליה ברעותא דלבייהו למפלח ליה, אתענשו אלא שעלה ברצון לבם לעבוד אותו, הם גם כן נענשו, פמה דכתיב וישק את בני ישראל שבדקם כסוטות, ואלו היו שהרהרו בלבם לעבוד אותו, אבל כל אינון דסליקו ליה ברעותא דלא למפלח ליה אבל כל אלו שהעלו ברצונם שלא לעבוד אותו, אלא דסליקו גוונא דרעותא מניה אלא שעלה בדעתם כעין רצון ממנו, כלומר שנהנו מיופיו שהיה בתבנית שור אוכל עשב וחשבו שיש בו ממש, הקא אתדפן כאן בעגל לעולה נטהרו ממנו, ומקרבין ליה (דף לח ע"ב) לעולה ועל כן היו מקריבים את העגל לעולה, שבא לכפר על הרהורי הלב, ולא לחטאת שבא לכפר על מעשה העבירה.

אבל כתוב קחו שעיר עזים לחטאת, ושואל אמאי למה הקריבו שעיר עזים לחטאת, כלומר אם כדכריך שישאל כבר נתכפרו לכן לא הביאו עגל לחטאת, אם כן למה הביאו שעיר לחטאת, והשיב אלא בגין דהוּוּ מקרבין בקדמיתא לשעירים דשליטין על טורי רמאי אלא לפי שהיו זובחים מקודם במצרים לשעירים שהם

לפרשת פרה

רמזי הפרה האדומה

אמר ליה, בריך רחמנא דחמינא לך, וזכינא למחמי לך בהאי, זכאה חולקך בעלמא דין ובעלמא דאתי, (אמר ליה) אנא הוא דאערענא לך.

אשתטח קמיה, אייתיה לביתיה, אתקין קמיה קורטיסא (ס"א טרכוסא) דנהמא, ובשרא דעגלא תליתאה.

בתר דאכלו, אמר ליה ההוא גברא, רבי אימא לי חד מלה, חדא תורתא סומקא אית לי, אימא דעגלא דבישרא דא דאכילנא, ויומא חד עד לא אתעברת ואולידת, אזילנא בתרהא למרעא למדברא, עד דדברנא לה, אעבר קמאי חד גברא, אמר לי, מה שמה דתורתא דא, אימנא מן יומא דאתיילידת לא קרינא לה בשמא, אמר לי, בת שבע אם שלמה אתקרי, אי תזכה לכפרה, ואנא בעוד דאהדרנא רישאי לא חמינא ליה, וחייכנא מההוא מלה.

מתוק מדבש

בַּתֵּר דְּאָכְלוּ אַחַר שֶׁאֵכְלוּ, אָמַר לִיָּה הֵהוּא גִבְרָא אִמְר לֹו הָאִישׁ הַהוּא, [הַבְּעַל תְּשׁוּבָה לְרַבִּי אֲבָא] רַבִּי, אִימָא לִי חַד מְלָה אִמְרוּ לִי דְבַר אַחַד, חֲדָא תּוֹרְתָא סוּמְקָא אִית לִי פְרָה אֲדוּמָה אַחַת יֵשׁ לִי, אִימָא דְּעַגְלָא דְּבִישְׂרָא דָּא דְּאָכִילְנָא אִמּוּ שֶׁל הַעֵגֶל הַזֶּה שֶׁאֵכְלוּ עֵתָה אַתְּ בְּשׁוּרֹו, וְיוֹמָא חַד עַד לָא אַתְּעַבְרַת וְאוֹלִידַת וְיוֹם אַחַד טְרַם שְׁנַתְעַבְרָה וְהוֹלִידָה, אָזִילְנָא בְּתַרְהָא לְמַרְעָא לְמַדְבְּרָא הַלְכְתִּי אַחֲרֵיהּ לְרַעוּתָהּ בְּמַדְבְּרָא, עַד דְּדַבְּרַנָּא לָהּ עַד שֶׁהִנְהַגְתִּי וְהוֹלְכְתִי אוֹתָהּ, אַעְבְּרִי קְמָאִי חַד גִּבְרָא עֲבַר לִפְנֵי אָדָם אַחַד, הוּא הִיא אֵלֵיהּ הַנְּבִיאָ שָׂבָא לְעוֹרְרוּ לְתִשׁוּבָה, אָמַר לִי שְׂאֵל מִמְנִי מַה שְּׁמָה דְּתּוֹרְתָא דָּא מַה שְּׁמָה שֶׁל פְּרָה זֹו, אִמְיָנָא אִמְרַתִּי לֹו, מִן יוֹמָא דְּאֵתִיילִידַת לָא קְרִינָא לָהּ בְּשִׁמָּא מְיוּם שְׁנוֹלְדָה לָא קְרִינָא לָהּ בְּשִׁמָּא, אָמַר לִי הָאִישׁ הַהוּא, בְּתַ שְׁבַע אִם שְׁלֵמָה אַתְּקָרִי תִקְרָא שְׁמָה בַת שְׁבַע אִם שְׁלֵמָה, אִי תִזְכֶּה לְכַפְּרָה אִם תִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה וְתִזְכֶּה לְכַפְּרָה, ר"ל אִמְרוּ לֹו אֵלֵיהּ, דַּע כִּי פְרָה רוֹמַזַת לְמַלְכוּת [לְהַשְׁכִּינָה] הַנְּקָרָא בַת שְׁבַע [לְפִי שְׂסִיא כְּלוּלָה מִשְׁנַע מְדוּתָה], וְהִיא אֲדוּמָה מִצַּד הַדִּין אִם לֹא יִשׁוּב, וְהִיא תִהִי עִמָּךְ אִם תִּזְכֶּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה הַגּוֹנָה, וְהִיא תִתְמַלֵּא עֲלֶיךָ בְּרַחֲמִים בְּכָל שְׁבַע מְדוּתֵיהּ, וְתִהִי לָךְ כַּאֲם לְבָן, כַּאֲלוּ אַתָּה שְׁלֵמָה, וְהוּא לֹא הִבִּין מַה שְׁרַמְזוּ לֹו אֵלֵיהּ, וְאַנָּא בְּעוֹד דְּאֵהְדַרְנָא רִישָׁאִי לָא חֲמִינָא לִיָּה וְאִנִּי בְּעוֹד שְׁהַחְזַרְתִּי אַתְּ רַאשֵׁי לְרִאוּתָהּ, לֹא רִאִיתִי אוֹתוֹ יוֹתֵר, וְחֲיִיכְנָא מִהֵהוּא מְלָה וְשַׁחֲקִיתִי מִהַדְּבַר הַהוּא.

פנים משמן, והוא מצד החכמה שבה שורש הארת הפנים, והשיב אלא שירותא דחמרי חדוּתא אלא ודאי תחילת שתיית היין מביא לשמחה, כי שורש היין הוא מבינה ששם הדינים מתוקים, לכן קצת יין משמח את לב האדם, אבל סופיה עציבו סופו של היין אם שותה ממנו הרבה, הוא מביא לעצבות, כי סוף הגבורות מתפשטות עד הסטרא אחרא, לכן אם אדם משתכר מן היין בא לידי עצבות, ולכן אסור לכהן לשתות יין בשעת העבודה שמא ישתכר ויבא לעצבות, והוא צריך תמיד לעבוד עבודתו בשמחה. (דף לט ע"א, ובביאורינו כרך י' עמ' תפכ-תפג)

רמזי הפרה האדומה

אמר ליה רבי אבא לאותו בעל תשובה, בריך רחמנא דחמינא לך ברוך ה' שראיתי אותך, וזכינא למחמי לך בהאי וזכיתי לראות אותך במדרגה זו, זכאה חולקך בעלמא דין ובעלמא דאתי אשרי חלקך בעולם הזה ובעולם הבא, אמר ליה רבי אבא, אנא הוא דאערענא לך אני הוא שפגשתי אותך והעברתי את רושם החטא מפניך.

אשתטח קמיה אותו בעל תשובה נשתטח לפני רבי אבא, אייתיה לביתיה הביאו לביתו, אתקין קמיה קורטיסא דנהמא התקין והכין לפניו חלת לחם, ובשרא דעגלא תליתאה ובשר עגל הנולד שלישי לבטן שבשרו הוא טוב ומוטעם ביותר.

(דף עו ע"ב) וְהִשְׁתָּא דְזַכִּינָא בְּאוּרֵייתָא, אַתְעֲרָנָא עַל הָהִיא מְלָה, וּמִן יוֹמָא דְאַתְפֹּטֵר רַבִּי שְׁמַלְאִי מְהֵכָא, לֹא הָוּה בְּרַ נֶשׁ דִּינְהִיר לֶן בְּאוּרֵייתָא פְּוֹתִיָּה, וְאַנָּא דְחִילָנָא לְמִימַר מְלָה דְאוּרֵייתָא דְלֹא אוֹלִיפְנָא, וּמְלָה דָּא אֶסְתַּפְּלָנָא דְמְלָה דְחֻכְמָתָא הִיא, וְלֹא יִדְעָנָא.

אָמַר לִיה, וְדַאי מְלָה דְחֻכְמָתָא הִיא, וְרַמִּיזָא עֲלָאָה הִיא לְעִילָא וְלִתְתָּא. אָבַל תָּא חֲזִי, בַּת שְׁבַע אֲתַקְרִי מַמְשׁ, בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא, בְּגִין כֶּךָ פְּתִיב כֶּה פְּלֹא בְשֻׁבַע, שְׁבַע פְּרוֹת, שְׁבַע שְׂרָפוֹת, שְׁבַע הִזְאוֹת, שְׁבַעָה כְּבוֹסִים, שְׁבַעָה טְמָאִים, שְׁבַעָה טְהוּרִים, שְׁבַעָה כְּהֻנִים, וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּחוּשְׁבָנָא, דְהָא כְּתִיב (במדבר יט א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְגו', וְשִׁפִּיר קָאָמַר הֵהוּא גְבָרָא, דְאָמַר בַּת שְׁבַע, וְכֻלָּא רִזָּא דְחֻכְמָתָא הִיא.

מתוק מדבש

בסוד החכמה, על שם שהיא מקבלת משבעה הספירות דתפארת, בְּגִין כֶּךָ פְּתִיב כֶּה פְּלֹא בְשֻׁבַע לֶכֶן כְּתוּב בְּפִרְשַׁת חוֹקֵת בְּפִרְה אֲדוּמָה שְׁבַעָה דְבָרִים בְּמִסְפַּר שְׁבַע, דְהֵינּוּ שְׁבַע פְּרוֹת, שְׁבַע שְׂרָפוֹת, שְׁבַע הִזְאוֹת, שְׁבַעָה כְּבוֹסִים, שְׁבַעָה טְמָאִים, שְׁבַעָה טְהוּרִים, שְׁבַעָה כְּהֻנִים כִּי כֹל שְׁבַעַת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ נִזְכָּרִים בְּפִרְשָׁה שְׁבַע פְּעָמִים, וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּחוּשְׁבָנָא וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן הֵם בְּחֻשְׁבוֹן הַשְּׁבַעָה כְּהֻנִים, כִּי גַם מִשָּׁה שִׁמְשׁ בְּכַהוֹנָה, דְהָא כְּתִיב שֶׁהָרִי כְּתוּב, וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לֵאמֹר, זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה וְגו', וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פִּרְה אֲדוּמָה תְּמִימָה, וְשִׁפִּיר קָאָמַר הֵהוּא גְבָרָא דְאָמַר בַּת שְׁבַע וַיִּפֶּה אֹמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁאֹמַר שֶׁתִּקְרָא אֶת הַפִּרְה הָאֲדוּמָה בַּת שְׁבַע, וְכֻלָּא רִזָּא דְחֻכְמָתָא הִיא וְהַכֹּל הִיא סוּד הַחֻכְמָה

(אחרי דף רנו ע"א-ע"ב, ובכיאורינו כרך יא עמ' רנו-רנח)

(דף עו ע"ב) וְהִשְׁתָּא דְזַכִּינָא בְּאוּרֵייתָא וְעַתָּה שְׁזַכִּיתִי לַהֲשִׁיג בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, אַתְעֲרָנָא עַל הָהִיא מְלָה נִתְעוֹרַרְתִּי לְהַתְּבוּנָה עַל הַדְּבַר הַהוּא, וּמִן יוֹמָא דְאַתְפֹּטֵר רַבִּי שְׁמַלְאִי מְהֵכָא וּמִן הַיּוֹם שֶׁנִּפְטַר רַבִּי שְׁמַלְאִי מִכַּאן, לֹא הָוּה בְּרַ נֶשׁ דִּינְהִיר לֶן בְּאוּרֵייתָא פְּוֹתִיָּה לֹא הִיא אָדָם שִׁיאִיר לָנוּ בְּתוֹרָה כְּמוֹתוֹ, וְאַנָּא דְחִילָנָא לְמִימַר מְלָה דְאוּרֵייתָא דְלֹא אוֹלִיפְנָא וְאֲנִי מִתִּירָא לֹמַר דְבַר בְּתוֹרָה מַה שֶׁלֹּא לְמַדְתִּי מְרֻבּוּתִי, וּמְלָה דָּא וְדְבַר זֶה שֶׁאֹמַר לִי אוֹתוֹ הָאִישׁ, אֶסְתַּפְּלָנָא דְמְלָה דְחֻכְמָתָא הִיא, וְלֹא יִדְעָנָא הַתְּבוּנָתִי כּוּ שֶׁהוּא דְבַר שֶׁל חֻכְמָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ עֵינֵינוּ.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, וְדַאי מְלָה דְחֻכְמָתָא הִיא וְדַאי הוּא דְבַר שֶׁל חֻכְמָה, וְרַמִּיזָא עֲלָאָה הִיא לְעִילָא וְלִתְתָּא וְהוּא רִמּוֹ עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה וְלְמַטָּה, אָבַל סוּדוֹ תָּא חֲזִי, בַּת שְׁבַע אֲתַקְרִי מַמְשׁ בְּרִזָּא דְחֻכְמָתָא בֵּא וְרַאָה, כִּי פִרְה הַרּוּמּוֹת לְמַלְכוּת נִקְרָאת בַּת שְׁבַע מַמְשׁ

שבח דא שירתא

ובפרט בעסקו במתיקות לשון הזוהר ובאור של סודות התורה, "מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, טעמו וראו כי טוב ה', בכל אלה יתמתקו הדינים, וממש יתהפך ברגע לאיש אחר בלב רחב ושמה, ובוה ממתיק הדינים וכורת ומשבית הקליפות, וזהו הנקרא מחצדי חקלא.
(נתיב מצוותיך, שביל התורה, א' אות י')

פרשת שמיני תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

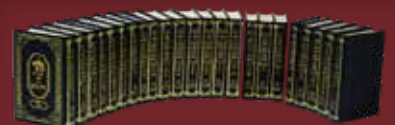
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזימינית ישראל

פורמט בִּיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בִּיוֹנִי - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

